

[Statsministeren.]

Kan det ærede Medlem paavise, at der er noget af disse Punkter, vi ikke har opfyldt eller søgt at opfylde? Videre hedder det:

„Offentlige Arbejder maa tilrettelægges under Hensyn til Arbejdsforholdene; der maa ydes virksom Støtte til Oparbejdelse af nye Markeder; Fiskeriet og Produktioner i Tilslutning dertil maa fremhjelpes. Staten maa støtte Industrien til Modernisering og Udvikling til øget Konkurrenceevne og maa i det hele bidrage til Løsningen af det overordentlig vigtige Beskæftigelsesproblem, som Ministeriet Madsen-Mygdal i største Lige-gylighed har ladet ligge.“

Ogsaa paa disse Punkter er der jo sket en fuld Opfyldelse af, hvad der stilledes som Maal. Mod Slutningen hedder det, at vi ønsker ikke at udøve en ensidig Hjælpevirksomhed overfor Byerhvervene, men ogsaa, hvis Trang dertil maatte være til Stede, overfor Landbruget.

„Ledestjernen i dette Arbejde, som netop for Tiden paakaldes af Roedyrkerne i Sukkerproduktionen, maa imidlertid være, at Statens Hjælp ydes for at sikre danske Borgere Beskæftigelse.“

Ja, ogsaa dette er opfyldt, senest i Gaar, da min Kollega Socialministeren nægtede Indførsel af Polakker til Landet. Endelig tales der saa om den Valglovs- og Forfatningsreform, hvorom Forslag forelaa paa det Tidspunkt, og som naturligvis hører med til de Opgaver, den nuværende Regering har som sit Maal at løse.

Dette er alle Løfterne, saaledes som vi gav dem i det officielt foreliggende Aktstykke. Det havde klædt det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal bedre, om han havde holdt sig til dette officielle Aktstykke i Stedet for til de Fantasier, over hvilke han byggede sin Tale. Vi har, efter at Valget gav dette Program Sej, dels i Talen ved Rigsdagens Aabning, dels i Lovforslag udformet dette Program, de Krav, hvorom Vælgerne samlede. Vi ved, og alle ved, at vi har ikke den fulde politiske Magt, den ligger hos de to Partier, der har 4 Stemmers Flertal i Landstinget — hvis de da kan enes om at bruge disse 4 Stemmer. Vi har den meget naturlige Mission at føre an i Arbejdet for om 2 Aar at fjerne dette Flertal, men det er klart, at efter den Omstændighed, at der altsaa foreløbig er et saadant Flertal, der kan hindre og sinke og gøre, hvad det vil overfor ethvert Spørgsmaal, maa den politiske Fremgangsmaade naturligvis afpasses.

Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal imidlertid siger, at vor Politik er

hul og uærlig, ja, saa er denne Paastand et meget skarpt Svar værd, saa skarpt, at det, som før sagt, ikke kan fremsættes her. Det ærede Medlem citerede, at vi havde betegnet hans, det vil sige den forrige Regerings Politik som „den lumpneste“. Ja, det vedstaar jeg fuldt ud, det var virkelig min Opfattelse af denne Politik, og det er det den Dag i Dag, og det er aldeles usandt, naar det ærede Medlem siger, at nu sidder vi og hygger os i Ly af denne Politik. Nej, vi har tværtimod forelagt Forslag til Omstødelse af denne Politik, Forslag, hvis Gennemførelse vilde have ophævet Virkningerne af denne efter vor Mening lumpne Politik.

Det ærede Medlem siger haanligt: De har forelagt et Brudstykke af en social Reform og lovet mere ad Aare. Hvis det ærede Medlem har fulgt, hvad der er foregaaet her i Salen, maa han vide, at denne Fremstilling er urigtig. Der er forelagt Forslag, hvis Gennemførelse straks vilde have ophævet Virkningerne af Nedsæringslovene overfor de arbejdsløse, overfor Aldersrentenydere, overfor Invalider. De saakaldte midlertidige Love, hvortil der er forelagt Forslag, vilde paa disse Punkter have ophævet Virkningerne af Nedsæringslovene, men Venstre og Konservative har modsat sig disse Lovforslags Gennemførelse, i hvert Fald i den Form og Udstrækning, hvori de var fremsat. De har benyttet de 4 Stemmer i Landstinget paa de Omraader, hvor de kunde blive enige derom, men saa er det uærlig Tale, naar det hedder, at efter Valget har den nuværende Regering været passiv. Det er ikke Passivitet, naar den nuværende Regering forelægger Lovforslag i Overensstemmelse med sit Program — det er uærlig Tale at paastaa det. Vi har dernæst forelagt ikke et Brudstykke, men et stort og vel udarbejdet Lovforslag til Nyordning og Samling af Sygeforsikring, Aldersrente og Invaliderente i een Forsikringslov, et helt samlet Lovværk, som aldeles ikke er noget Brudstykke af noget som helst, et Lovarbejde, som har vundet Anerkendelse hos alle sagkyndige baade her i Salen og udenfor Salen, men som nu ganske uberettiget og haanligt kaldes et Brudstykke af en Mand, der, hvis han staaar ved det, aabenbart ikke maa kende det paagældende Lovforslag.

Det ærede Medlem vendte jævnlig tilbage til sin Nedsærning og paastod, at vor Tale derom var urigtig. Han bestred saaledes, at denne Nedsærning havde fremkaldt Nød og Elendighed. Ingen kan jo